

Justitsministeriet

Civil- og Politiafdelingen

Kontor: Færdsels- og våbenkontoret
Sagsnr.: 2005-152-0461
Dok.: LFA40127

Besvarelse af spørgsmål nr. S 1424 fra medlem af Folketinget Kim Christiansen (DF).

Spørgsmål:

”Hvilke overvejelser giver oplysningen om, at en bilist nu er taget 125 gange uden kørekort efter i 1983 at have mistet førerbeviset for bestandigt anledning til, og i forlængelse heraf er det ministerens opfattelse, at den justering af straffeloven, som blev gennemført i foråret, er tilstrækkelig til at kunne håndtere sådanne voldsomme overtrædelser af lovgivningen?”

Svar:

Den, som fører et motordrevent køretøj, hvortil der kræves kørekort, til trods for at retten til at være eller blive fører af et sådant køretøj er frataget den pågældende ubetinget, straffes efter færdselslovens § 117 a, stk. 1, med bøde.

Straffen for kørsel i frakendelsestiden kan dog efter § 117 a, stk. 2, stige til fængsel i indtil 1 år og 6 måneder, hvis føreren findes skyldig i flere tilfælde af kørsel i frakendelsestiden eller tidligere er straffet for kørsel i frakendelsestiden.

§ 117 a blev indsat i færdselsloven ved lov nr. 363 af 24. maj 2005 om ændring af færdselsloven, som bygger på betænkning nr. 1448/2004 om sanktioner for spirituskørsel og kørsel i frakendelsestiden. Loven indebar en forhøjelse af det hidtil gældende strafmaksimum på 1 års fængsel for gentagen kørsel i frakendelsestiden til fængsel i 1 år og 6 måneder.

Det er i forarbejderne til loven forudsat, at der i tredjegangstilfælde eller senere gentagelsestilfælde af kørsel i frakendelsestiden idømmes en ubetinget fængselsstraf. Det fremgår endvidere af forarbejderne, at fængselsstraffens længde som udgangspunkt fastsættes til 20 dage i tredjegangstilfælde og stiger med 10 dages fængsel for hvert gentagelsestilfælde, således at straffen for kørsel i frakendelsestiden for 7. gang straffes med 60 dages ubetinget fængsel, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 12 (§ 117 a), i lovforslag nr. L 7 af 23. februar 2005, jf. lovforslagets bilag 4.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at fastsættelse af straffen fortsat vil bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige sagens omstændigheder, og at de angivne

strafniveauer vil kunne fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder.

Forhøjelsen af strafferammen til 1 år og 6 måneder medførte i øvrigt, at retsplejelovens regler om varetægtsfængsling – hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt – vil kunne finde anvendelse. Ifølge lovens forarbejder vil varetægtsfængsling efter reglen om gentagelsesrisiko i retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 2, i praksis kunne finde anvendelse i de tilfælde, hvor der er tale om helt vanemæssig kørsel i frakendelsestiden, og hvor den aktuelle kørsel derfor udløser en længere fængselsstraf.

Loven indebar også en udvidelse af adgangen til at konfiskere motordrevne køretøjer i forbindelse med overtrædelser af færdselsloven, jf. færdselslovens § 133 a. Blandt andet blev betingelserne for konfiskation lempet, så det ikke længere er en betingelse for konfiskation, at der har været tale om *særligt* grove eller gentagne færdselslovovertrædelser, men blot at overtrædelserne har været grove eller gentagne. Endvidere blev der indført hjemmel til at konfiskere gerningsmandens eget køretøj i tilfælde, hvor den pågældende foretager den aktuelle overtrædelse i lånt eller lejet køretøj.

Således kan der nu efter § 133 a, stk. 1, ved grove eller gentagne overtrædelser af færdselsloven ske konfiskation af det ved overtrædelsen anvendte motordrevne køretøj, hvortil der kræves kørekort, hvis det må anses for påkrævet for at forebygge yderligere overtrædelser af færdselsloven. Under tilsvarende betingelser kan der endvidere ske konfiskation af et motordrevent køretøj, der ejes af den person, der har foretaget overtrædelsen, selvom køretøjet ikke er anvendt ved overtrædelsen.

Det fremgår af lovens forarbejder, at der med ændringen er tilsigtet en udvidet brug af konfiskation i forbindelse med grove overtrædelser af færdselsloven, herunder kørsel i frakendelsestiden.

Den sag, der ønskes i spørgsmålet, er endnu ikke afgjort. Jeg finder derfor ikke på det foreliggende grundlag, at sagen giver anledning til at sætte spørgsmålstejn ved, om den ovenfor nævnte lovændring er tilstrækkelig.